

Subirana

Sant Julià de Cerdanyola

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Escaleta del Pou

Coordenades:

Latitud: 42.21941
Longitud: 1.9167
UTM Est (X): 410592
UTM Nord (Y): 4674706

Classificació

Número de fitxa 08903 - 176
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 00DG17C00DG17C
Autoria de la fitxa María del Agua Cortés Elía. OPC
Data de registre de la fitxa: dt., 26/11/2019 - 01:00

Descripció

La Subirana forma part d'un conjunt compost per la masia, dues pallisses i altres edificacions auxiliars. La masia és un edifici de planta baixa, dos pisos i golfes sota teulada de doble vessant amb el carener perpendicular a la façana principal que s'obre a llevant. Afegit a la meitat de la façana de migdia hi ha un volum que forma dues eixides, una a cada pis, i un porxo a la planta baixa, tot de mitjans del segle XX. Els

murs són de paredat i es troben arrebossats, mentre que les obertures estan emmarcades amb ciment. A la façana principal presenta dos accessos, un en planta baixa i altre al pis accedint per una escala exterior. Les pallisses tenen els murs exteriors de paredat i les divisions fetes amb pilars de maó; també conserven algun tancament extern amb el tradicional sistema de fusta vertical. Entre la casa i les dues pallisses s'obre una era que encara conserva algun fragment de l'enrajolat.

Observacions:

S'accedeix a través del camí al santuari de Falgars, a través d'un trencall a l'esquerre del camí forestal 167, conegut com a camí gros, en arribar al dipòsit de les Colomeres i un cop passat l'edificació del Pou. El camí a la casa coincideix amb el sender GR4-2.

Història

La Subirana és una de les cases que es troben documentades a finals del segle XIII, l'any 1256 (Serra Vilaró: 415). Des dels inicis la casa estava sota la influència de la parròquia de Sant Julià que depenia del monestir de Sant Llorenç prop Bagà, a la que havia de pagar les primícies i la tercera part del delme. Possiblement fou un dels 10 masos que formaren part de la dotació del monestir de Sant Llorenç prop Bagà al Bisbat d'Urgell el 983, tal i com consta a l'acta de consagració de la catedral de La Seu d'Urgell (Baraut, 1978). El 1308 s'esmenta vila Subirana a Cerdantola (Serra Vilaró: 42). Es tracta per tant, d'una de les cases antigues del terme ja que ha estat habitada sempre i ha anat patint modificacions al llarg de la història. Desconeixem si alguna de les persones esmentades als fogatges de 1497 i de 1553 seria el propietari d'aquesta casa. A partir de 1722 el domini sobre el poble passà de Sant Llorenç als hospitalers, ja que en els seus censos hi consten 12 masos durant algun temps, entre ells la Subirana. El 1747 passa a ser administrat de nou per la comunitat benedictina de Lleida, com consta al seu capbreu on es recullen 30 cases (Pedrals, 1998: 83-84). La casa la Subirana surt esmentada el 1856 al "Registro de las casas de campo de cada distrito y de los aforados de guerra".

Bibliografia

DD.AA. (1998) Sant Julià de Cerdanyola. Municipi de sempre. Municipi recuperat. Ajuntament de Sant Julià de Cerdanyola.

"Registro de las casas de campo de cada distrito y de los aforados de guerra" Libro 63, 1856. Arxiu Comarcal de Berga.

SERRAIMA MILIAN, Lupe (2013) Pla Especial de Catàleg de Masies, cases Rurals i altres edificacions. Text refós. Diputació de Barcelona i Ajuntament de Sant Julià de Cerdanyola. Aprovat per la Generalitat de Catalunya 11/4/2014.

SERRA I VILARÓ, J. (1930). Les Baronies de Pinós i Mataplana. Vol. II (1947). Barcelona.

